

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegrafului Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiilor
un șir petii 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul convenit.

Abonamentele și inserțiile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Cuvântarea Regelui la Mărășești

Cu adâncă evlavie ne-am adunat astăzi aci, pe această glorioasă câmpie, spre a prăznuii încă odată amintirea acelora cari, prin credință și prin jertfa lor, au făurit întrunirea pe veci în același mănunchiu a Românilor de pretutindeni.

Nu venim, ca la morții obișnuiți, cu suflețele îndurerate, ci venim cu suflețele înălțate și pline de seninătate, gândindu-ne la acei cari, prin jertfa lor, trebuie să fie pildă vie și veșnică tuturor locuitorilor acestei țări. Venim cu puternică emoție, — emoție care, în aceste zile de adâncă îngrijorare a lumii, este și mai sporită și trebuie să ne facă să ne reculegem mai adânc și să ne gândim cu mai multă seriozitate și râvnă la ziua de mâine.

Știu că poporul Meu este pregătit pentru ori și ce; dar Eu mai știu un lucru: că în zilele grele, nu numai armele sunt acelea care hotărăsc lupta, dar și îmbărbătarea și întărirea sufletească. De aceea, acum, când se aude zângănit de arme, o prăznuire a acestora, cari prin jertfa lor supremă și mai ales prin sufletul lor au câștigat bătălia, este bine venită și pilduitoare.

S'au auzit astăzi cuvinte înălțătoare, acelea rostite de I. P. S. Sa Mitropolitul Ardealului, care, cu bisericasca lui autoritate, a făcut un apel tuturora mărturisind marele adevăr, că în aceste zile nu mai trebuie să fie credințe deosebite pe acest pământ, ci una singură: binele, înălțarea, întărirea sufletească a acestei țări.

Osemintele din această criptă să fie ele, — dacă altceva nu se poate, — îndemnul ca această chemare să se realizeze cu o clipă mai de vreme.

În vremuri grele trebuie credințele mai înțarite, trebuie jertfe sufletești mai înălțătoare. Acelea, poporul Meu să le găsească în acest monument.

Mulțumesc acelora, prin râvna cărora s'au putut înfăptui acest far al credinței românești.

Sufletul care s'a ridicat din osemintele celor căzuți pe această câmpie, să fie straje și îndemn sufletească celor astăzi în viață, căci prin credință, prin dragoste de neam, prin jertfa solidară a celor mici și mari, se întărește și se desăvârșește gloria și veșnicia României de mâine.

mente. Dar unde am găsi în aceste împrejurări un loc, care să ne umple sufletele cu mai multă energie și voință de a înfrunta primejdiiile, de cât aici, unde pluteste duhul curajului supraomnesc al eroilor noștri, duhul îndrăznelii în fața ori căror greutăți, duhul încrederii nezdruncinate în biruința finală a cauzei noastre drepte? Dea Domnul ca în orice moment, în care se arată la orizont norii ce anunță vremuri grele pentru țară, duhul Mărășeștilor să se reverse în sufletul fiecărui român, dela vlădică până la opincă, întărindu-l, înfiorându-l de hotărârea sfântă de a urma pilda eroilor căzuți aici. Sufletele noastre să-și păstreze toată sensibilitatea iubirii de țară pentru a sesiza glasul poruncitor al celor ce ni-au dat hotărârile actuale pentru a le păstra neclintite la locul lor!

In vederea acestor eventualități, tot de aici se ridică și porunca urgentă de a lăsa la o parte toate micile noastre desbinări și interese egoiste și de a ne încheaga într-o singură voință, într-o singură simțire, într'un singur avânt pentru întărirea și consolidarea Patriei. Glasul Mărășeștilor ne-o cere, ne-o impune: să dispară dintre noi învrăjbirile, neîncrederea reciprocă, lipsa de iubire și indiferența pentru ceea ce depășește interesul personal; să devenim un singur suflet, străbătut de o singură voință, neînfrântă, dărză și concentrată în stăruința ei de a ridica puterea țării.

Să stăm toți în rânduri neclintite în jurul Majestații Sale Regelui nostru Carol II, vrednicul urmaș al părintelui Său întregitor de țară, ajutându-L în marile Lui eforturi de a înălța puterea sufletească și materială a țării, la nivelul cerut de vremea de azi. Numai ascultând această poruncă fiecare din noi, în frunte cu cei cari conduc destinele țării, vom putea să desăvârșim, într'un ritm accelerat, toată pregătirea care ne trebuie în cazuri de primejdie.

Uniți astfel în jurul Tronului, străbătuți de elanul muncii bucuoase și a jertfei de bunăvoie pentru țară și neam, cu conștiința înălțată de un naționalism cald și purificat de orice tendință eronată, Mărășești să întărească în noi sentimentul de încredere în Dumnezeu și în virtuțile neamului, căci el ne pune în față pilda uriașei capacități de jertfă și de eroism a poporului nostru. Acest loc, care încheie o epocă din istoria noastră atât de grăitoare, ne convinge că Dumnezeu ne-a purtat în decursul atâtor veacuri de luptă și suferință trecându-ne peste pragul eroic al împlinirilor noastre pecetluite la Mărășești, ca să ne deschidă drumul spre un frumos viitor. Dacă ne-am păstrat încrederea în timpul celor mai crunte asupriri, cu atât mai mult trebuie să ne-o păstrăm acum. Istoria noastră a fost o istorie a încrederii în Dumnezeu. De aceea am fost capabili de atâtea jertfe pentru un ideal ce rămânea continuu neîmplinit. Elementul acesta de siguranță conservare și biruință trebuie să-l avem cu atât mai vărtos astăzi în fuința noastră, după ce Dumnezeu ni-a dat întreaga dovadă a grijii sale.

Cu privirile așintite, încrezător în viitorul măreț al țării, binecuvântăm jertfa

eroilor de aici, care ne umple cu avânt, cu hotărâre, cu idealism.

Dumnezeu să ajute țării noastre scumpe, clădită ca o biserică pe moaștele celor mai buni fi ai ei!

Dumnezeu să binecuzinteze străduințele scumpului nostru Suveran pentru întărirea și înzestrarea țării!

Dumnezeu să renască duhul eroilor dela Mărășești în fiecare inimă de român. Ca să fie binecuvântat de tot neamul nostru în veacuri fără de sfârșit!

Sfințirea dela Mărășești a Bisericii Neamului

Pe câmpia glorioasă a Mărășeștilor, la locul de odihnă veșnică a făuritorilor României de astăzi și de totdeauna, s'a prăznuit Duminecă, în 18 Septembrie 1938, cu profundă pietate și cu adevărată însuflețire, pomenirea celor 7500 soldași și 100 deofițeri, cari înainte cu 21 ani, în vara anului 1917, în crâncena bătălie dela Mărășești, și-au jertfit viața în apărarea pământului strămoșesc.

Sărbătoarea dela Mărășești, a sfințirii Bisericii Neamului, primește o semnificație și mai adâncă prin înalta prezență a M. Sale Segelui **Carol II** și a Mariei Sale Mareli **Velod de Alba-Iulia Mihai**.

Cuvântarea înălțătoare a Suveranului nostru iubit, în fața osemintelor de eroi, a pătruns întinderea țării dela un capăt la altul.

Spre locul istoric pornise un pelerinaj impunător să-admire **Mausoleul** ce se ridică peste tranșeele sfințite de sângele vitejilor noștri. Opera se datorește vredniciei **Societății ortodoxe naționale a femeilor române**, de sub conducerea dnei **Alexandrina Gr. Cantacuzino**.

Mausoleul, lucrat din trahitul dela **Deva**, poartă deasupra cupolei o enormă cruce, susținută de patru vulturi uriași cu aripile întinse spre înălțimile țării ocrotitoare a neamului. Arhitectul **Cristinel**, bine cunoscut și în Sibiu nostru, precum și alți artiști, merită toată lauda pentru creațiunile săvârșite la **Mausoleul din Mărășești**.

Suveranul și Marele Voevod, urmași de I. P. S. Sa Patriarhul **Miron**, președintele consiliului, de membrii guvernului și de reprezentanții armatei, au luat loc în rotunda Mausoleului, în fața altarului, unde s'a ținut slujba târnosirii, săvârșită de I. P. S. Sa Mitropolitul **Nicolae** al Ardealului, PP. SS. LL. Episcopii: **Lucian** al Romanului, **Grigorie** al Argeșului, **Nifon** al Hușilor și **Ciopron** al armatei, înconjurați de un sobor de preoți. S'a slujit apoi Sf. Liturghie.

După sfințire, Suveranul și înalții demnitari au ieșit în fața bisericii, unde s'a ținut parastasul întru amintirea sufletelor marilor eroi ai răboiului.

Terminându-se serviciul religios, a început seria cuvântărilor.

P. S. Sa Episcopul **Nicolae Colan**, ministrul cultelor, a zis:

Biserica înălțată din dania întregii nații și cu grija — de toată lauda vrednică — a **Societății femeilor ortodoxe române**, e închinată lui Dumnezeu drept semn al mulțumirii fierbinți pe care i-o aducem **Părintelui** ceresc, cere la plini-

DISCURSUL Înalt Prea Sfinției Sale Mitropolitului NICOLAE al Ardealului la pioasa solemnitate dela Mărășești

SIRE,
MARIA TA,

Locul pe care stăm și pe care s'a ridicat acest altar, e loc sfânt. Pământul acesta al Mărășeștilor poartă asupra sa, ca o binecuvântare de sus, nîmbul ceresc al eroismului românesc apărător de țară și al jertfelor fără de seamă, pe care neamul nostru le-a adus în momentul suprem al istoriei sale.

Ca într'un cucernic pelerinaj, am alergat să sărutăm fărăna amestecată cu sângele eroilor noștri și transfigurată de marea încredere de suflet, care le-a pus în mișcare toată vitejia, de suprafireasca hotărâre, cu care s'au aruncat în luptă și s'au dus la moarte pentru pământul lor sfânt, pentru frații și copiii lor scumpi.

Dar dacă toți fiii țării se simt dator să alerge și să îngenunche cu suflet recunoscător pe pământul care păstrează ecurile eroismului și moaștele scumpe ale soldaților noștri căzuți aici, cu mult mai vărtos simte această pornire **Ardealul**, căci

cu numele lui pe buzele lor arse de avânt s'au aruncat în vâltoarea morții, cu numele lui, strigat din ultimele svăcniri ale piepturilor lor, s'au dus în fața lui Dumnezeu — și au biruit. Ardealul este cel care a cules mai din plin rodul minunat al jertfei lor. În numele Ardealului răscum-părat din multiseculara sa robie prin jertfele de viață făcătoare ce sfințesc acest loc, aduc cuvânt de mulțumire și de preamărire eroilor căzuți aici și slavă lui Dumnezeu, care a bineprimit jertfa lor. Ardealul și Biserica lui strămoșească, prin care s'a menținut totdeauna în unitate de suflet cu tot românismul, aduc cel mai vibrant omagiu eroilor cari au făcut, prin jertfa vieții lor, să se desăvârșească în toate consecințele sale politice unirea deapaururi a Ardealului cu Țara mamă.

Dar potrivit este, când stăm aici înconjurați de suflețele eroilor noștri și sub inspirația lor, să ne aruncăm privirea și spre orizontul vremii noastre. Pacea lumii, de care este legată și pacea țării noastre, este amenințată de grave eveni-

rea vremii a încununat cu biruință suferințele, luptele și jertfele înaintașilor noștri și li-a ajutat să dureze Țara nouă, în hotarele căreia să viețuiască frățeste aproape toți fiii neamului românesc.

Dar această sfântă biserică s'a zidit și pentru păstrarea și cinstirea osemintelor acelor eroi fără seamăn, cari — înainte cu 21 de ani — în cruntă involburare deta Mărășești, cu cea mai pilduitoare jertfă a vieții lor au deschis poarta cea mare spre tărâmul de lumină al biruinții idealului național — spre unirea tuturor românilor într-o singură țară.

Praznicul de azi nu e atât al nostru, cât e al lor, al lor și al tuturor înaintașilor lor întru jertfelnicia senină pentru izbăvirea neamului. Al lor — începând cu cel mai smerit ostaș îndepărtat în timp și sfârșind cu Marele Rege întregitor de țară Ferdinand I și cu Marea noastră Regină Maria, pe care dragostea întregii noastre nații a petrecut-o de curând la locașul de veșnică și glorioasă odihnă din voevodala cetate a Curții de Argeș.

Noi? Noi am venit la școală. La școala pilduitoarei vieți a celor ce s'au sălășluit cu slavă în acest colț de pământ românesc, sau în alte părți ale munților și văilor noastre. Cu jertfelnicia lor viață ei ne luminează până la sfârșitul veacurilor veșnicul adevăr al Scripturilor Sfinte, că «grăuntele de grâu de nu moare, el singur rămâne; iar dacă moare, multă roadă aduce.» Și iarăși: că credința curată și eroică «mută munții».

Dna Al. Gr. Cantacuzino, în vorbirea rostită, arată munca stăruitoare depusă pentru realizarea mărețului monument.

(Cuvântările înalte de Suveran și de I. P. S. Mitropolit Nicolae le publicăm în alt loc al foii.)

Cuvinte însuleșite au mai spus: dl general G. Argeșanu, ministrul apărării naționale, și dl colonel Mihai Gheorghiu, vicepreședintele Asociației marilor mutilați de război.

Cuvinte regale

Pregătirea unei generații sănătoase, pentru ziua de mâine, este cel mai înalt și mai sfânt comandament, pe care trebuie să-l aibă conducătorii unui neam.

Educația nouă care vi se cere, o educație de dragoste, dar și o educație de disciplină, iată baza pe care va trebui așezată noua clădire a Statului Român.

Indemnul regal la concordie socială. — Majestate Sa Regele Carol II, asistând la sfîșirea Bisericii Neamului, a adresat un bărbătesc apel la unirea tuturor spiritelor în fața primejdiei care ne amenință.

Acest apel vibrant conține indemnul la concordie socială și la pauza disensiunilor interne.

Cuvintelor regale au premers gloriile celor doi înalți prelați ai Ardealului, înalt Prea Sf. Mitropolit Nicolae și P. S. Episcop Nicolae Colan, ministrul cultelor.

Vlădicii Ardealului au adus adevărate sufletească a provinciilor alipite la patria-mumă, depunând în același timp, un pios omagiu pentru sutele de mii de soldați morți în război pentru eliberarea Transilvaniei, Banatului, Bucovinei și Basarabiei.

In fața evenimentelor internaționale amenințătoare, România să prezintă strâns unită în jurul Suveranului său, așteptând cu încredere căderea zarurilor supreme. Dornică de pace, țara noastră e gata să-și apere fruntariile cu ori ce sacrificii.

Cuvinte regale. — Știu că poporul Meu este pregătit pentru ori și ce, dar eu mai știu un lucru: că în zilele grele nu numai armele sunt acelea cari hotărăsc lupta, dar și îmbrăbătarea și întărirea sufletească.

Cei mai buni agricultori premiați de Suveran

La Institutul național de cercetări agronomice din capitala țării s'a desfășurat Duminecă d. a., cu solemnitatea cuvenită, în prezența M. Sale Regelui, a Marelui Voivod Mihai, a I. P. S. Sale patriarhului Miron, șeful guvernului și a înalților demnitari, serbarea distribuției premiilor pe țară la concursul național al grâului.

Cu acest prilej a vorbit dl profesor Ionescu-Sisești ministru al agriculturii, arătând importanța acestui concurs pentru agricultori.

M. Sa Regele Carol a spus următoarele:

Aducând felicitările Mele cele mai calde acelor cari, prin munca și înțelepciunea lor, au putut dobândi premii la acest concurs național al grâului, constat, cu o deosebită bucurie, că s'a făcut un prim pas sănătos în dezvoltarea agriculturii noastre.

Până acum, de nenumărate ori s'au rostit cuvintele că «baza economiei noastre este agricultura». De acum înainte această afirmare înțețază a fi numai un cuvânt și începe a fi un fapt.

Fericirea Mea este cu atât mai mare, cu cât văd astăzi în această luptă a grâului o colaborare sinceră și mănoasă a tuturor elementelor de producție.

Ceeace mă bucură în deosebi sunt știrile că agricultura țărănească începe să fie la înălțimea agriculturii culte. Aceasta este o probă că punând ceva mai multă grijă, și multă bunăvoință, se pot dobândi cele mai rodnice rezultate.

Nu numai că aprob propunerea dlui ministru al agriculturii de a se continua și în anii viitori cu acest concurs, dar îl rog, — cu toate mijloacele pe care le are, — să-l intensifice și poate chiar să-l legisfereze, fiindcă trebuie să putem să recăștigăm piețele pe care le-am pierdut.

Aci nu este numai o luptă pentru folosul fiecăruia. Aci este o mare luptă economică mondială și este și o luptă de prestigiu național.

Înainte de război am fost una din țările cele mai mari exportatoare de grâu. Nu este locul să constatăm care sunt cauzele pentru care am pierdut acest loc. Nu cred că va fi posibilitate să recăștigăm acest loc din punct de vedere cantitativ, dar în tot cazul, probele ce ni se înfățișează astăzi, ne arată că putem avea toată nădejdea să recăștigăm acest loc din punct de vedere calitativ.

Cantitățile care s'au produs la hectar de concurenții acestui concurs, arată că și cantitatea se poate spori, arată că, la noi în țară, ceeace s'a spus totdeauna că nu se poate face, se poate face, adică să se poată spori producția printr'o muncă serioasă, conștiincioasă și științifică.

Știința agriculturii nu este știința unei elite, ci trebuie să devină de astăzi înainta știința masselor.

Fac urare ca acest efort să continue din ce în ce mai rodnic — și trebuie să continue — pentru mărirea și întărirea Patriei noastre.

Mulțimea ovaționează pe Suveran. Urmează apoi împărțirea premiilor:

Premiul I este acordat dlor C. Pilat, mare proprietar, Florea Manea Vlașca, proprietar mijlociu, și M. Bulancea Roman, mic proprietar.

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

Cuvânt la deschiderea anului școlar la Academia teologică „Andreiană”

Cu voia și cu ajutorul lui Dumnezeu începem un nou an de viață și de pregătire duhovnicească în această vrednică și binecuvântată instituție șaguniană. Li zic «un nou an de viață și de pregătire duhovnicească» și nu «un nou an școlar», pentru că școala ce se face aici trebuie să se deosebească total de ceeace se înțelege curent prin cuvântul școală și activitate școlară. Aici se cresc preoți, iar preoții sunt oamenii Duhului, ai Duhului Sfânt.

Fără a neglija grija adunării de cunoștințe și a cultivării dreptei judecăți, scopul acestei instituții depășește aceste indeletniciri.

Aici se deprind tinerii mai presus de toate a vedea și a cunoaște pe Dumnezeu, a se apropia de El și a trăi cu El, a întări în interiorul lor contactul cu Dumnezeu, ceeace se cheamă viața duhovnicească. Pe calea aceasta, prin Dumnezeu, prin contactul duhovnicesc cu El, ei își câștigă o tărie în fața vieții, care întrece cu mult orice tărie câștigată prin sfertări și destoinicii cari au ca bază ideea că omul e avizat numai la propriile sale puteri în consolidarea vieții sale individuale sau colective.

Iar când ei sunt cu adevărat tari duhovnicește, tăria din ei se comunică și în poporul pe care îl păstoresc, aducând sufletului național dintr'o latură nouă o întărire cu mult mai efectivă decât toate întărirea ce i se dau din exterior prin latura economică, igienică, sau chiar educativă.

Iată cum vorbește apostolul despre tăria aceasta a Duhului: «Deci frații mei întăriți-vă întru Domnul și întru puterea lui. Imbrăcați-vă întru toate armele lui Dumnezeu ca să puteți sta împotriva meșterșugirilor diavolului... Stați drept aceea, încingându-vă mijlocul vostru cu adevărul și îmbrăcându-vă cu zăua dreptății; și încălțându-vă picioarele întru gătirea evangheliei păcii; peste toate luând pavăza credinții cu care veți putea stinge toate săgețile viclenului cele aprinse. Și coiful mântuirii luați, și sabia Duhului care este cuvântul lui Dumnezeu.»

Prin toată rugăciunea și cererea rugându-vă în toată vremea întru Du-

hul, și la însăși aceasta priveghind cu toată răbdarea și rugăciunea pentru toți sfinții», (Ef. 6, 10—18).

Necesitatea neapărată ca să creșteți în Duhul lui Dumnezeu sau ca Duhul lui Dumnezeu să crească în voi o impune calitatea voastră viitoare de preoți. Căci specificul preotului față de ceilalți oameni îl formează duhovnicia lui. Preotul e așezat în serviciul Duhului ca să facă să domine Duhul întâi în el, și apoi și în alții. Mai mult decât prin haină preotul trebuie să se deosebească de ceilalți oameni prin prezența Duhului în el.

Ce însemnează că preotul e un om care stă în serviciul Duhului?

În primul rând că preotul trebuie să fie preocupat de lucrurile spirituale, nu de cele lumești. Sfânta Scriptură spune despre arhiereu «arhiereul dintre oameni luându-se, pentru oameni se pune spre cele ce sunt ale lui Dumnezeu» (Evr. 5. 1). Aceasta e valabil și pentru preot.

Nu externul, temporalul, lumeșcul constituie obiectul misiunii sale, ci «cele ce sunt ale lui Dumnezeu» între oameni, intensificarea celor dumnezeiești între ei. Sunt multe patimi, multe idealuri, multe lucruri cari își au avocații lor între oameni, îndemnând pe oameni spre ele. Numai preotul este însă cel care piedea pentru Dumnezeu, cel care descrie omului binefacerile legăturii cu Dumnezeu, îi ține omului deschis un geam spre cer și prin aceasta face să crească în om credința în Dumnezeu, iubirea de El. Dacă se va face și preotul un avocat al lucrurilor și idealurilor lumești, prin cuvânt sau faptă în fața oamenilor, nu va juca decât un rol de anexă, întărind doar pledoaria altora. Poporul nu-l va mai distinge de alții și nu-i va mai simți necesitatea ca preot. Dacă preotul nu-i va satisface setea de-a se prezenta ca trăind într'o altă sferă de existență, decât cea a lumii, de a-i vorbi despre realități cari nu aparțin lumii, va socoti că preotul nu îndeplinește o lucrare pe care n'o mai îndeplinește nimenea pe pământ și va spune că se poate dispensa de el, căutându-și astampărarea setii după Dumnezeu fără preot.

* FOIȘOARA *

Evoluția biologică, transformismul, și religia (1)

de Vasile Coman

Cele mai multe și mai hotărâtoare atacuri contra religiei, în numele științei, au pornit fără îndoială din rândurile adeptilor teoriei transformiste. Mentalitatea materialistă a veacului al 19-lea, ea însăși un teren propice pentru răspândirea acestei teorii, a intrat în faza de popularizare abia prin această teorie pretinsă științifică.

După Lamarck și Darwin, întemeietorii transformismului clasic, s'au articulat cele mai seducătoare argumente pentru o pretinsă contrazicere între religie și achizițiile științei în această problemă.

Știința a depășit domeniul ei de cercetare — experiența și observarea, și s'a angajat să explice cel mai misterios și neînțeleș mister, viața, apariția și dezvoltarea ei în cadrul multiplelor forme de azi.

A trebuit să vină tot un reprezentant al ei și după el mulți alții, care să declare fără reticente, că știința poate studia mul-

tipale aspecte ale vieții, poate observa procesul ei material de dezvoltare, dar nu poate explica deplin procesul misterios al apariției și formării ei. (Între întrebările, asupra cărora Emil du Bois Raymond a răspuns cu «ignoramus et ignorabimus», e și întrebarea: Ce este viața?)

Mai bine de o sută de ani a fost o luptă între cele două cuvinte fundamentale în biologie: creație și evoluție. Acest război a devenit mai aprig decât cuvântului evoluție i s'a dat o interpretare mecanică și s'a întovărășit cu teoria transformistă. Se ajunsese într'un timp la alungarea cuvântului creație din limbajul biologic și la convingerea că s'ar putea scrie, o explicare mecanică a formării viețuitoarelor, «o istorie a creierii naturale și continue» așa cum a încercat Haeckel, (Louis Vialleton: L'origine des êtres vivants. L'illusion transformiste, Paris 1929, pg. 3.)

Rezultatul acestei lupte centenare este divorțul dintre cele două cuvinte, evoluție și transformism, plasarea celui din urmă în rândul erorilor și iluziilor științifice și repunerea cuvântului creație la locul cuvenit în limbajul biologic.

Teoria darvinistă, despre originea vieții și dezvoltarea ei, până la formele atât de bogate de azi, este într'o criză mărturisită chiar de adeptii ei. A. Labbé în încercarea lui patetică, dar neștiințifică,

Dar nu numai în conținutul pleoării trebuie să se deosebească preotul de toți profesioniștii idealurilor pământului. Preotul fiind om duhovnicesc și având să vorbească neîntrerupt despre mărirea și bunătatea lui Dumnezeu oamenilor, trebuie să o și facă aceasta într-o manieră strict duhovnicească, potrivită cu conținutul propovăduirii. Modul da comportare, modul de argumentare, de vorbire al preotului să fie cu totul spiritual. Duhul este pentru preot nu numai un conținut al propovăduirii, ci și o metodă, un mijloc. Nu prin mijloace economice, politice, logice, va întări preotul poporul în credința în Dumnezeu. Nu disprețuim aceste mijloace, dar pentru credință ele nu ajută nimic. Maniera lumească nu e în stare să convertească sufletele durabile, să nască în ele viața cea nouă a credinții.

Din nenorocire aceasta e marea bubă spirituală de care suferă adesea activitatea preoțească. Toată preoțimea e bine intenționată; toți preoții vreau să ajute creștinismului să fie tot mai puternic, tot mai îmbrățișat și mai respectat. Dar cei mai mulți preoți cred că sufletele pot fi ținute în credință prin mijloacele de forță externă, prin presiunea ce-o exercită asupra oamenilor puterea politică, economică sau poziția lui socială, autoritară. Dar chiar dacă au aceste mijloace oarecare putere de-a reține sufletele de-a cădere din creștinism, ele nu pot înviora în ele credința, nu le poate da fiorul viu, înoințor al întregii vieți morale. Nici chiar cu logica n'ai făcut nimic pentru o înviorare a credinții, necum pentru o întoarcere a sufletelor rădăcine în sectarism. Poți chiar să cunoști Scriptura foarte bine și să argumentezi învățătura ei cu o logică perfectă și totuși nu va izbucni în sufletul sectarului convingerea în adevărul celor ce le susții. Căci e vorba de o logică. Și logica, chiar aplicată unui conținut de credință, deci creștină în intenția ei, nu poate face nimic în materie de convingere religioasă. Ea rămâne exterioară cămării duhovnicești a sufletului. Ea e din lumea aceasta și preotul care lucrează numai cu ea, să aibă cât de mult zel, e încă cu totul în afară de Duh, în afară de Dumnezeu și poporul îl simte ca atare.

Cu altă cheie se deschid sufletele; prin alt mijloc se prinde în ele cutremurător sămănța credinții vii, înoințoare. E cheia Duhului. Și numai dacă e deschisă în noi acea cămară,

dacă locuște în noi Duhul, se întinde și la alții. Focul nu se aprinde decât prin foc.

Dar care este calea prin care putem face ceva să avem în noi Duhul? Este calea care se întemeiază nu pe o încordare a noastră numai, ci pe împreunarea străduințelor noastre de desăvârșire cu o activă cerere a ajutorului lui Dumnezeu, cu rugăciunea asiduă înviorată de cugețul prezenței lui Dumnezeu în fața noastră. «Bateți și vi se va deschide, cereți și vi se va da», a spus Isus.

Nu există mijloc de înduhovnicire ca rugăciunea. Cine nu se roagă n'are credință. Rugăciunea e inima credinței. Ea e mai principală în acest locaș de pregătire duhovnicească decât orice altceva. Cine dintre voi, iubiți studenți, va ajunge să se roage din necesitate, cu bucurie, cum apucă în fometatul pânei, cu convingerea că Dumnezeu îl vede, îl ascultă, cutremurat de această siguranță, acela va fi adevăratul preot.

În rugăciune acela a aflat și adevăratul mijloc de aprindere a convingerii în suflete. Dacă ai ajuns să îți se imoie înțepenele obișnuințelor și prejudecăților lumești din suflet, și poți cădea în rugăciune cu omul pe care-l vizitezi pentru a-l cuceri, cu siguranță că l-ai convertit.

Criza noastră religioasă de azi e o criză întreținută de caracterul inadecvat al metodei pastorale uzitate, mai precis o criză determinată de absența rugăciunii personale, nu cerimoniale, din pastorație. Când preoțimea va descoperi rugăciunea personală ca metodă pastorală, va turna duhul personal și în rugăciunea ceremonială, va pune în plină valoare uriașa comoară duhovnicească a sfintei noastre slujbe. Căci rugăciunea personală nu trebuie să fie numai decât și o compoziție personală, ci un duh viu, personal, împreună aprins în marele sfeșnic al sfintelor slujbe prefăcute într'un adevărat rug pe care arde parohia aducându-se purificată lui Dumnezeu.

Aceasta v'o pun la inimă iubiți studenți. Studiați, dar mai ales rugați-vă. Rugați-vă neîncetat! Rugați-vă pentru mântuirea voastră și pentru mântuirea și pacea lumii în aceste vremuri involburate când numai Dumnezeu mai poate ajuta. Numai așa puteți deveni acele mult așteptate rânduri sfinte de preoți cari să schimbe la față sufletul României.

Aveți între voi altar strălucitor de lumină ridicat de osârdua I. P. S.

de-a-l apăra, se vede constrâns să mărturisască, că a scris despre transformism azi, este delicat, mai ales în a-l apăra. (A. Labbé: „Le conflit transformiste“ Paris 1937 pag. 2).

Criza prin care trece actualmente teoria mecanică transformistă, nu este o criză de ordin religios. Nu se poate spune că spiritul științific e persecutat de concepția și autoritatea bisericii, așa cum fusese odinioară de biserica romano-catolică.

Nu este nici o criză de ordin psihologic, nici din cauza unei deficiențe a spiritului științific modern, așa cum încearcă să o demonstreze unii, (A. Labbé: Idem pg. 34 și următ.) ci e o criză de ordin biologic, adică științific.

Știința biologică cu toate ramurile ei, anatomia, fiziologia, histologia, embriologia și paleontologia, după o cercetare îndelungată și amănunțită, a factorilor cari ar putea explica apariția și dezvoltarea lumii vii, după Darwin, a ajuns la concluzia că acești factori sunt insuficienți pentru a da o explicare satisfăcătoare acestei probleme. Viața e transcendentă materiei inerte. „Chiar dacă găsim în ea un substrat material, ea însăși e un principiu diferit de materie“, (L. Cuenot: „Le deux conceptions moniste et dualiste de la vie“ Scientia Sept. 1928 pg. 178—179).

Incercând să vedem, care e atitudinea oamenilor de știință de azi față de faimoasa teorie transformistă, am avea următorul bilanț: În general putem distinge trei atitudini față de această teorie:

1. Prima atitudine e a teoriilor neolamarckiste și neodarviniste. Cu toate că aceste teorii nu depășesc explicarea mecanică a vieții și procesul ei evolutiv, totuși ele sunt prețioase, pentru că confirmă în mod indirect criza prin care trece evoluționismul mecanic. Caracteristica generală a acestor teorii este faptul că ele abandonează aproape în întregime puterea transformatoare a factorilor externi (mediu, căldură, hrană etc.) și încearcă să explice procesul desvoltării ființelor în urma influenței și determinării factorilor interni. De aceea dau multă importanță eredității și proprietăților particulare ale protoplasmei, (Protoplasma e substanță fundamentală a celulei). O a doua notă foarte importantă a acestui curent este faptul că limitează puterea transformatoare a tuturor factorilor, interni și externi, admitând transformări numai în cadrul familiilor cum face P. Borca, (P. Borca: „Sur le transformisme“ cf. Vialleton op. cit. pg. 26), fără să le extindă și la împărțirile generale, ordin, clasă, încrângătură.

(Urmează)

nostru Părinte. Aveți toate ușurințele și îndemnul pentru grija de sufletul vostru. Să nu perdeți anul înzadar. Fiecare zi e scumpă. Pe fiecare să o răscumpărați din robia celui rău.

Pornind la lucru, profesori și studenți, trimitem I. P. S. nostru Mitropolit asigurarea că ne vom face cu răvnă datoră, conștienți de importanța misiunii ce-o împlinim în sânul sfintei noastre Biserici și prin ea în slujba neamului. Rugând pe Dumnezeu să-și trimită ajutorul și binecuvântarea Sa, anul academic 1938/39 îl declar deschis.

D. STĂNILOAE

Locul Bibliei în viața culturală

Precuvântarea Bibliei Revizuite dela 1936 a I. P. S. Patriarh Miron scoate la iveală influința culturală a Sfintei Scripturi în viața poporului nostru. Această idee o găsim în toate prefetele edițiilor anterioare ale Bibliei la români alături de ideile și aspirațiile religioase pe cari Cartea Cărților le-a răspândit și continuă a le răspândi în lume.

Sfânta Scriptură expune formarea unui neam și biologia religiei prin revelația progresivă a lui Dumnezeu, culminând în adevărul etern revelat în întruparea, în viața, doctrina, jertfa de pe Cruce și în învierea Mântuitorului nostru Isus Hristos.

Biblia ne-a dat o concepție despre lume și viață. În Biblie sunt cuvintele vieții pe care nu le-a găsit lumea în altă carte.

Biblia istorisește evenimente de demult ca și când s'ar fi petrecut de curând. Munții, apele și localitățile din Țara Sfântă și din țările vecine, prin asociații superioare alcătuiesc o minunată geografie a vieții spirituale omenești și a raporturilor dintre adevărurile spirituale și principiile și certitudinile morale.

Dacă ar dispărea de pe globul pământului Marea Tiberiadei, Jordanelul, Marea Roșie, Ierusalimul, Carmilul etc., totuși amintirea Țării Sfinte va dăinuî în veci.

Egiptul va fi simbolul robiei, Marea Roșie va însemna mântuirea, Muntele Sinai disciplina, Vifleemul harul, Vitania cucernicie domestică, Golgota iubirea răscumpărătoare etc.

Cultura e creația spiritului și spiritul religios e creator. Biblia ca sămănătoare de cultură se adaptează tuturor stărilor și condițiilor umane și e în stare să le transforme și să le perfecționeze.

Dinamismul e una din caracteristicile specifice ale Sfintei Scripturi. Oriunde a străbătut Biblia, a stârnit prefaceri sociale, naționale și culturale considerabile.

Biblia păstrează identitatea personalității etnice prin toate prefacerile unei desvoltări organice ale unui popor și fără să stânjenească caracterul etnic tinde să înfrățescă toate neamurile și rasele pământului spre ținta destinației hotărâte de Dumnezeu. E destul să amintesc că în mișcarea ecumenică de azi, răspândirea și aprofundarea Bibliei se consideră printre mijloacele principale ale înfrățirii creștinilor din lume și o punte de legătură între bisericile și cultele creștine.

Iar o altă caracteristică a Bibliei este că ea cultivă idealul libertății politice și naționale în sânul neamurilor. Ea apără pe cei asupriți și desmoște niți și condamnă pe cei mândri și aroganți.

Prorocul Isaia, Sf. Apostol Pavel și Sf. Evanghelist Ioan sunt cei mai mari preceptorii religioși ai lumii. În

toți marii poeți și cugetători ai lumii întâlnim idei superbe și simțeminte sguduitoare, dar nicăiri nu găsim cuvinte ca acestea ale Sfintei Scripturi: «Veniți la Mine toți cei osteniți și apăsați și Eu vă voi da odihnă!»

Biblia nu e rezervată numai copilăriei și problema de căpetenie a culturii noastre este de a o face accesibilă tuturor vârstelor omenești.

Până acum n'am avut generații pregătite de a primi acest dar pe care mâna binefăcătoare alui Dumnezeu ni-l întinde.

Studiile biblice în biserica noastră sunt aproape inexistente. Ultimele concluziuni ale specialiștilor în materie biblică n'au ajuns la cunoștința marelui public, iar ideile curente asupra conținutului Bibliei nu obârșesc nici din «creștinism», nici dela Biserică ci mai ales dela dusmanii revelației și ai credinței care sunt de cele mai multe ori o blasfemie.

Totuși în Biblie sunt singurele adevăruri, cari deschid calea mântuirii neamului și al viitorului Bisericii.

Tr. Scorobet
asesor consistorial

Cuvântarea I. P. S. Sale Mitropolitului nostru NICOLAE la Măreșești s'a bucurat de aprecieri unanime în presa noastră, — socotită ca o „magistrală mărturisire ardelenescă“, o «mărturisire clocoțitoare a mitropolitului Bălan al Ardealului; o splendidă spovedanie de recunoștință a României eliberate, un admirabil psalm de cinstire a flăcăilor adormiți sub brazda natală“.

Nr. 10.139

Comunicat

Se aduce la cunoștința On. Cler că organele legal constituite ale Statului au căderea să se ocupe de toate problemele naționale, și că s'au interzis acțiunile de propagandă ale asociațiilor particulare și inițiativele de astfel de acțiuni particulare.

Membrii clerului, candidații de preoți, profesorii de religie și cateheții precum și studenții în teologie sunt avertizați să se retragă din orice asociație și acțiune de propagandă politică.

Sibiu, 17 Septemvrie 1938.

Consiliul arhiepiscopesc

Adunarea generală a Frăției ort. române din Arhiepiscopia Sibiului

Comitetul secției, având binecuvântarea arhierescă, — invită pe membrii secției și pe toți bunii ortodocși la

a V-a adunare generală ordinară care se va ține la Sebeș-Alba, Duminecă 9 Octomvrie 1938, cu următorul

Program :

1. Ora 9 a. m. Oficierea Sf. liturghii, cu invocarea Duhului sfânt în biserica parohială.

2. Ora 11:30 a. m. Ședință :
a) Cuvânt de deschidere, rostit de dl Ioan Sandu, președintele FOR-ului, secția Sibiu;
b) Salutul oaspeților;
c) Darea de seamă asupra activității secției pe anul de activitate 1937—38;
d) Darea de seamă asupra gestiunii financiare pe anul 1937—38;
e) Alegerea unui nou comitet pe o perioadă de 5 ani.

3. Ora 4 p. m. Festival religios, organizat de cercul Sebeș-Alba, cu conferința dlui Dr. D. Stăniloae, rectorul Academiei „Andreiane“ despre *Sufletul românesc și ortodoxia*.

Sibiu, 23 Septemvrie 1938.

Președinte:

(ss) Ioan D. Sandu

Secretar general:
Dr. Lucian Bologna

O rugămintă către Prea Cuc. preoți din Arhiepiscopia de Sibiu

Administrația gazetei de propagandă religioasă „Lumina Satelor”, roagă pe P. C. preoți din Arhiepiscopia de Sibiu, să binevoiască a îndemna pe credincioșii respectivi, abonați la „Lumina Satelor” să-și plătească urgent abonamentul la această gazeta.

Aducem aminte P. C. preoți că gazeta „Lumina Satelor”, a fost trimisă sâtenilor la cererea în scris a P. C. preoți. Li rugăm acum să binevoiască a stărui, pentru ca cei cărora li s'a trimis gazeta, să și-o plătească.

Cu mulțumiri:

Administrația
„Lumina Satelor”, Sibiu

Pacea din nou în primejdie

Situația internațională a devenit încordată de Vineri, 23 c., iarăși extrem de încordată.

După ce guvernul ceh acceptase condițiile puse de dl Hitler de-a ceda teritoriile locuite de Sudeți, lumea răsuflase ușurată. Dar noile întreveneri cari au avut loc Joi și Vineri între dnii Chamberlain și Hitler la Godesberg (lângă Köln), au fost întrerupte. Se vede că Germania a pus noi condiții.

Situația o mai complică și faptul că Polonia cere anexarea teritoriului cehoslovac locuit de cei un sută mii polonezi, iar ungerii ridică pretențiuni identice.

Între timp, Vineri seara, Cehoslovacia a decretat mobilizarea generală.

Numai Dumnezeu mai poate ajuta. Să nădăjduim că nu va lăsa omenirea să se prăbușească în haosul crâncen al războiului nimicitor.

Problema presei ardelenne — scrie „Neamul Românesc” — e una din problemele deschise. Soluția ei trebuie neapărat găsită; continuă același ziar, — pentru că Ardealul are absolută nevoie de ziare serioase și puternice. „Presa, de care are nevoie Ardealul, trebuie să apară acolo, în orașele lui principale și să fie alimentată mai mult cu probleme care interesează viața locală. Problemele de ordin general și faptele diverse găsesc destul loc și în presa din București.

Afară de aceasta, pentru Ardeal, presa trebuie să fie preocupată și de alte probleme. În bibliotecile și arhivele din Cluj, din Sibiu, din Blaj și din alte centre cu trecut cultural și istoric al Ardealului, se găsesc atâtea vestigii ale trecutului, care așteaptă să fie date la iveală! Mai ales, epoca de redeșteptare națională a românilor din Ardeal a lăsat atâtea urme în aceste arhive că, descoperirea lor ar arunca lumini noi și surprinzătoare asupra uneia din cele mai eroice perioade trăite de neamul nostru.

Presa din Ardeal trebuie susținută, pentru că prin forța ei să domine presa cealaltă, a minoritarilor. Și forța aceasta nu și-o capătă decât împărțindu-se în mod egal preocupările între problemele actuale de interes local și publicarea urmelor istorice, înmormântate în biblioteci și arhive.”

Concurs

La secția de băeți ai Școlii normale ortodoxe „Andrei Șaguna din Sibiu” este vacantă *catedra de limbă franceză*, prin renunțarea dlui Eugen Tănase.

Candidații de profesor, cari doresc a ocupa această catedră, vor înainta *Consiliului arhiepiscopesc din Sibiu* până la 15 Octomvrie crt. cerere cu actele studiilor de specialitate, de naștere și de botex și eventuale certificate de serviciu.

Sibiu, 20 Septemvrie 1938.

Consiliul Arhiepiscopesc

INFORMAȚIUNI

Știre personală. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae* a plecat cu mașina Vineri 16 l. c. la Mănăstirea dela Sâmbăta de sus. Sâmbăta dimineața, în 17 l. c., s'a îndreptat spre Brașov, de unde a luat drumul către Târgul Săcuiesc, trecând munții în Moldova pe valea Oituzului. În cale, I. P. S. Sa a poposit câte puțin pretutindenea pe unde s'au dat lupte crâncene în izbăvitorul războiu ce-a trecut. La Borzești, satul în care s'a născut Ștefan cel Mare, I. P. S. Sa a vizitat biserica ridicată acolo de binecredinciosul voevod, în 1493. Seara a poposit la Adjud, în casa binepriuitoare a familiei Lahovary.

Duminecă 18 l. c., I. P. S. Sa a luat parte la grandioasele solemnități de pe câmpia Mărășeștilor, cu ocazia tîrnosirii — în prezența Majestății Sale Regelui **Carol II** — a Bisericii Neamului. În aceeași zi a făcut o vizită dlui General Artur Văitoianu, Consilier Regal, la moșia dsale dela Odobești.

Luni 19 l. c. I. P. S. Sa a plecat la București, unde a rezolvit mai multe chestiuni bisericesti de mare importanță.

Joi în 22 l. c., I. P. S. Sfințitul Mitropolit Nicolae s'a reîntors la reședința Sa.

Anul școlar 1938/39 la Academia teologică „Andreiană” s'a deschis Duminecă în 18 Septemvrie ora 11 a. m. în Aula acelei Academii printr'o festivitate în cadrul căreia a vorbit Păr. Rector Dr. D. Stăniloae și P. C. Sa Păr. consilier Tr. Petrișor în numele I. P. S. Mitropolit Nicolae. Corul studenților a executat câteva cântări. A asistat un public select.

Femeile în armată. Suveranul a sancționat, în 17 l. c., decretul-lege care prevede că în timp de război femeile sunt date să presteze serviciul militar. Ele pot fi mobilizate la serviciile pentru care sunt apte, în raport cu pregătirea lor.

Rugăciuni pentru pace. Se anunță din Londra că biserica din Westminster va sta deschisă, zi și noapte, în tot timpul cât va dura încordarea actuală din lume, pentruca toți credincioșii să poată intra și să se poată ruga pentru pace.

† **Pr. Adam Teodor**, paroh în Turdaș, după un morb greu, și-a dat sufletul în mâine Creatorului, în dimineața zilei de 21 Septemvrie 1938, în etate de 71 ani, împărțit fiind cu sfințele Taine. Rămășițele pământești ale defunctului s'au așezat spre odihnă veșnică la 22 Septemvrie în cimitirul ortodox din Turdaș. Odihnească cu dreptii!

Premii. Ministerul Cultelor publică concurs pentru două premii de câte zece mii lei, care se vor acorda celor mai bune lucrări cu subiectul:

1. *Preotul și Straja Țării:* Cum trebuie să se încadreze preotul, cu activitatea sa, în organizația Străjeriei;

2. *Preotul și sănătatea poporului:* Cum poate contribui preotul la păstrarea și întărirea sănătății poporului credincios. — Manuscrisele, a căror întindere nu va trece peste patru coale de tipar, vor fi trimise Ministerului Cultelor și Artelor până cel mai târziu la 1 Decemvrie 1938. Triumfătorii vor face pe plic mențiunea: „Pentru premiul: „Preotul și Straja Țării”, sau: „Preotul și sănătatea poporului”. Lucrările premiate rămân proprietatea Ministerului, care se va îngrijii de tipărirea și răspândirea lor în mijlocul preoțimii.

La Școala normală de băeți „Andrei Șaguna” din Sibiu, e vacant postul de econom al școlii cu data de 1 Octomvrie a. c. Condițiile de primire și orice informații se primesc zilnic între orele 8—12 și 15—18 în cancelaria școlii. Doritorii de a ocupa acest post își vor înainta cererile până la 1 Octomvrie a. c. — *Direcțiunea.*

Chiriașii sunt obligați — așa-i porunca — să cerceteze la percepții dacă proprietarii respectivi sunt la curent cu plata dărilor! — În loc ca onoratele percepții să înștiințeze pe proprietari (sau chiar pe chiriași), privitor la datoriile ce au de încasat dela proprietari, e lucru mai comod pentru burocratismul nostru să trimiți pe *chiriași* să se plimbe pe la instituțiile fiscale și să controleze ei, dacă proprietarii și-au plătit birul sau ba... Câtă vreme pierdută și cât neceaz costă pentru chiriași astfel de dispoziții, ce se întâlnesc la noi, nu se întreabă nimeni?

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, în 25 Septemvrie 1938, va predica părintele consilier *Tr. Scorobef.*

CĂRȚI ȘI REVISTE

„Gândirea”, revista apreciată, ce apare sub redacția distinsului scriitor *Nichifor Crainic*, conține în numărul său, din luna lui Septemvrie, obișnuitele prețioase contribuții pentru a cunoaște rolul important al mișcării gândiriste în viața noastră națională și creștină. Remarcăm articolul *„Nichifor Crainic și spiritul vremii”* semnat de Septimiu Bucur, care arată cum dascălul și luptătorul Nichifor Crainic a izbutit „să devie la un moment dat stegarul aspirațiilor unanime ce plutesc în frământarea prezentului”. Revista sa, *Gândirea*, înfățișează râvna spiritului românesc de a intra sub cupola culturii europene nu prin pasiunea imitației, ci prin valorificarea dinamică a izvoarelor din noi înșine. *Gândirea* nu încetează a ridica și în artă, nu numai în viața națională, caracterul *creștin*, ca valoare suverană a vieții. —

În același număr, la „Cronici”, se subliniază actualitatea cărții părintelui Dr. D. Stăniloae, *Viața și învățătura sfântului Grigore Palama* (Sibiu, 1938), cu adaosul că asupra acestei lucrări se va reveni într'un număr viitor.

AVIZ

Onor. preoțime este rugată a comunica tinerilor cari au înaintat cerere de primire la Școala de cântăreți „Dimitrie Cunțan” a se prezenta în ziua de 1 Octomvrie ora 8 dimineața la examenul de primire în strada Orfanilor Nt. 5. Se vor prezenta aducând toate cele necesare specificate în Notificarea oficială a Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc Nr. 8215 din 12 Iulie a. c. publicată în Telegraful Român și Lumina Satelor, precum și rata I a taxei școlare de Lei 3000, vioară și cărțile necesare.

Cursurile încep Luni în 3 Octomvrie ora 8 dimineața.

Elevii ambelor cursuri sunt obligați a aduce cu sine un covor pentru acoperitul patului precum și un costum național din partea locului carele va înlocui uniforma școlară.

Direcțiunea Școlii de cântăreți „Dimitrie Cunțan”

Publicare de licitație

Epitropia bisericii ortodoxe române din Tâlmăcel, județul Sibiu, dă în licitație publică pe ziua de 2 Octomvrie 1938, ora 2 p. m., cu oferte închise în localul școlii din loc, edificarea capelii și împrejmuirea cimitirului bisericii noastre.

Ofertele se vor face pentru întreaga lucrare prevăzută în deviz.

Participantii vor depune cu oferta un vadiu de 5% din valoarea divizului în numerar sau efecte publice.

Planul și devizul pot fi văzute la oficiul parohial.

Consiliul își rezervă dreptul la acceptarea ofertelor.

Tâlmăcel, 20 Septemvrie 1938.

(48) 1—1 Epitropia parohială

Institutul de credit fonciar din Sibiu

Convocare

Se convoacă *Adunarea generală extraordinară a Institutului de credit fonciar din Sibiu*, care se va ține în ziua de 14 Octomvrie 1938, ora 16 în casa institutului (Piața Regele Ferdinand 3—5) cu următoarea

Ordine de zi:

1. Modificarea statutelor de pensiuni.
2. Modificarea art. 16 punctul i) și k) și Art. 37 alin. ultim ale statutelor institutului.

În această adunare vor exercita dreptul lor de vot acei acționari, cari sunt înscrși în registrul acțiunilor institutului. Fiecare acție reprezintă un vot. Ceice vor să exercite dreptul la vot în această adunare, trebuie să se legitimeze cu un bilet de legitimație, obținut la cerere dela institut. Biletul acesta trebuie cerut cel mai târziu cu 5 zile înainte de adunare, prezentându-se acțiunile. Fără cerere nu se trimit bilete de legitimație acționarilor.

Sibiu, la 17 Septemvrie 1938.

(20) 1—1 **Consiliul de Administrație**

Nr. 10.187/1938

Concurs

Se publică concurs pentru ocuparea postului de șef de serviciu cl. III (exactor) la Centrul Eparhial al Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu, care post este dotat de câtră Stat de prezent cu salariu net lunar Lei 5715, plus indemnizația de chirie legală.

Reflectanții vor înainta până la 15 Octomvrie 1938 la Consiliul arhiepiscopesc ortodox român în Sibiu cererile concursuale însoțite de următoarele acte:

1. Act de naștere,
2. Act de cetățenie,
3. Diploma de bacalaureat,
4. Actele de absolvire a studiilor teologice,
5. Certificate de serviciu, mai ales despre cunoașterea contabilității,
6. Certificat de situația militară,
7. Cei căsătoriți vor anexa extras din registrul stării civile a celor căsătoriți, iar întrucât au copii se va anexa pentru fiecare copil minor extras din registrul stării civile de naștere.

Sibiu, 20 Septemvrie 1938.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 65—1938

(46) 2—2

Concurs de vințeler

Pentru ocuparea postului de **vințeler** la via de circa 7 jug. a Fundațiunii culturale Dr. Ioan Mihu, dela Băcăinți, gara Șibot, jud. Hunedoara, se publică concurs.

Dela reflectanți se cere să fie cetățeni români, de religie ortodoxă, să aibă practică în lucrarea viei și tratarea produselor ei și să aibă garanție materială și morală.

Beneficiile împreună cu acest post sunt: locuință în natură, lemne din pădurea Fundațiunii și salariu după învoială.

Cererile de concurs timbrate se vor înainta până la 1 Octomvrie a. c. la adresa: Fundațiunea culturală Dr. Ioan Mihu în Sibiu, strada Mitropoliei 32 — însoțite de următoarele acte:

1. Act de botex,
2. Certificat de cetățenie,
3. Certificat despre școlile cercetate,
4. Certificat de moralitate dela oficiul parohial,
5. Certificat despre serviciile prestate,
6. Certificat despre averea ce o posedă,
7. Alte acte recomandatoare.

Cucernici preoți sunt rugați a atrage atențiunea celor interesați, asupra acestui concurs.

Sibiu, la 12 Septemvrie 1938.

Eforia Fundațiunii culturale Dr. Ioan Mihu

Citiți, sprijiniți și răspânziți ziarul Telegraful Român